

מפעל הנגרות בחברון

ראיון עם אדי דריבן - בעל הנגריה.

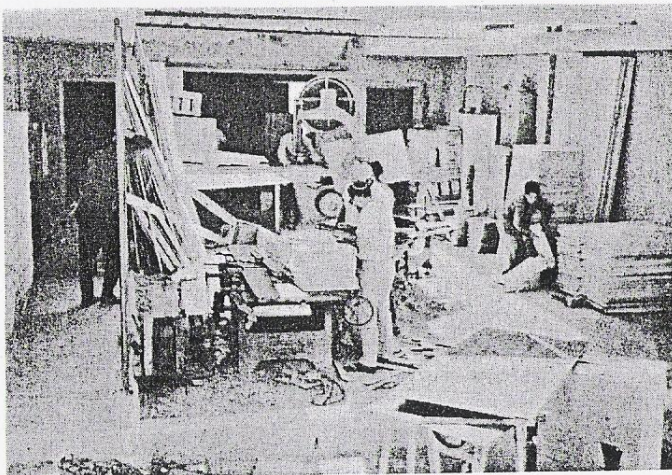
לקול המולת מכונות, לרעש הלמות פטישים, מצאנו את אדי מאובק בגרגרי נסורה בשכבה נכרת. החעככנו אצלו כיון שהנגריה הנה המפעל היצרני הראשון בהתנחלות ועליו גאוותינו. אדי, שבזמן הקרוב המלא שנה להצטרפותו להתנחלות עשה כברת דרך מגוונת עד הגיעו אלינו.

ש : מהיכן הגעה?

ת : הייתי מושבניק ב"אורוח" ע"י באר טוביה. וכך רועה צאן ליד שורקמיה.

ש : כיצד הפכה אם כן לנגר?

ת : מעקרו של דבר זהו מקצועי. למדתי נגרות בארה"ב. לאחר סימי את ביה"ס התיכון למדתי במסגרת של חניכות כלומר למוד עיוני ומעשי במקביל וקבלת חאר מ.ס. של טכנאים.



ש : כיצד התפתחה הנגריה בשנתה הראשונה?

ת : ההחללה הייתה בתיקונים שונים בהתנחלות, המשכתי בהכנת ארונות לפי הזמנה למשפחות. ראיתי שיש חצרוכה ובעקר עודדה אותי המזכירות. החלטתי לרכוש מכונות משומשות - והחלתי לעבוד ממש!

ש : האם יש למפעלך כוון מסוים?

ת : עד כה הכנתי עבור בית המדרש של ישיבת "מתנחלי חברון" ריהוט מלא כלומר: ספסלי עץ טבעי לישיבה, ארון ספרים מקיר אל קיר המכיל את מרבית הספריה התורנית הגדולה

שמצויה. וכך ארון קדש בדוגמא מקורית. נוסף לכך הכנתי את הספסלים הנמצאים עתה במערת המכפלה במקום קברם של אברהם ושרה אשר משמש כבית כנסת.

לאור זה עלתה מחשבה אולי תייצר הנגריה ארונות קודש - אך בינתיים זה נדחה בפני הזמנה ממשלתית של משרד החנוך בסכום של 13.000 ל"י המדובר בצעצועי קוביות.

נוסף לכך אנו עובדים עבור אדריכלים וקבלנים.

ש : כמה עובדים במפעלך ומהיכן הם?

ת : בינתיים 9 פועלים. 2 יהודים והשאר ערבים מהעיר חברון ועוד יחוספו...

ש : האם יש לך קשרים מסחריים עם הערבים?

ת : כן, אני קונה מהם את העץ ושאר החמרים הדרושים לעבודה.

הנגריה נמצאת עתה בין שני בנייני מגורים. אין צורך לתאר את הסדרה הנגרמת למשפחות השכנות למפעל זה... (ביניהן משפחת אדי עצמה)

מה עוד שמדי פעם מתוספות מכונות מענינות ושטה הנגריה עמוס.

ש : האם תמשיך להיות במקום הנוכחי או מסתמנת איזו שהיא

תכנית לעתיד?

ת : בעוד שבועיים אי"ה, יסתיים הבניין המוקם והולך נוכח בית המדרש. גדלו 100 מ"ר.

ש : האם תראה בזה שלב סופי?

ת : בהחלט לא! אני מקוה שבעתיד יגדל המפעל ויהיה באזור התעשייה של "קרית ארבע", יעסיק עשרות פועלים ויעסוק בעקר בענף צעצועי העץ אשר עדיין לא מפותח כ"כ בארצנו:

ב ה צ ל ה !!!

* * * *

Article from "Mitnachalei Hevron" magazine on Eddie Dribben's carpentry shop.